

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Cypido

urn:nbn:de:bsz:31-101049

CVPIDO

Verloren en uytgeroepen.

HEt weligh boufje, Venus kint,
 Het flimpfte guytje datmen vint,
 Was lestmael ick en weet niet waer,
 Dies maect sijn Moeder groot misbaer,
 Sy roept het wicht, sy sucht, en klaeght,
 Maer tis om niet al waerse vraeght;
 Want schoon sy grooten rouw bedreef,
 Men wist niet waer de lekker bleef,
 Sy liet daerom den kleynen guyt
 Door al het lant dus roepen uyt.

Indiender ymant is, goelien,
 Die Venus soontjen heeft gesien,
 De vinder sal des sijn geloont
 Als hy het kint maer heeft getoont,
 Een kus van Venus rooden mont
 Sal hem geworden voordien vont;
 Maer die het wicht met eene vat,
 Diens loon sal meerder sijn als dat:
 Dan op dat ghy hem kennen fout,
 Dit is sijn wesen, dat onthout.

Het is een cleyn, een weligh dier,
 Ghewapent met een selsaem vier,

g

Het

Cupido

Het voert twee vleughels als een svvaen,
 En noyt en kan het stille staen,
 Het flickert hier en vveder daer,
 En koppelt menigh drolligh paer,
 Syn ooghen glimmen als een keers,
 Daer mede lonctet over dvveers,
 Sijn boogh die is vol enkel list,
 Het schiet al eer het ymant gist,
 Sijn pijl, al isse schoon vergult,
 Is binnen met vergif gevult;
 Sijn lijf, al isset moeder naect,
 Heeft menigh ruyter afgemaect;
 Sijn tortf; alisse niet te groot
 Brenght menigh ridder inder noot,
 Brenghe jonghe vrouven in verdriet,
 En spaert de teere maeghden niet
 Iae maectet dicmael vvel soo bont,
 Dat hy sijn eygen moeder vvont.

Vint ghy een vvicht van desen slaghe,
 Soo brenget veerdigh aenden daghe,
 En soo het vveygert met te gaen,
 Soo grijptet vry vvat harder aen,
 Maer alsj' het eens hebt aengetaft
 Soo houtet dan gedurigh vast,
 Want anders sal het metter vlught
 Verdvynen in de schrale lucht;

En

En of het schoon al deerlick fiet
Ghy even vvel en achtet niet
En achtet niet indien het schreyt,
En achtet niet indien het vleyt
Maer als het staet en koker muylt,
Soo denckt vry datter on-heyl schuylt;
Want onder sijn beveysden lagh
Soo decktet veel tijts slim bejagh.

Indien het u een soentjen biet
Ick raede u, en neemt niet
De mont daer hy me kussen sou,
Heeft kleyne vreught, en groot berou
Maer soo de lekker ondervvyl
U schenken vvil sijn gulde pijl,
Ick bidde vvat ick bidden kan
Onthout u des, en blyfter van
Sijn gift en is geen minne-pand
Maer boos vergif en heeten brant.

Wel vrienden, tot een kort besluyt,
Treckt hier nu desen regel uyt
Dat vvie dien bengel grypen sal
Sich hoeden moet voor ongeval,
Want let hy niet vvel op zyn stuck
Hem naect voor seker ongeluck
En past hy niet op loofen schijn
Zoo sal die vanght gevangen zyn.